

NO VERBAL

Eren paraules,
només paraules,
clares paraules
que no podran ser
reescrites només
amb paraules;
res no traduirà
els gestos aquells
ni el goig vibrarà
en la veu del demà.
No fou verbal, però, la tendresa.
No verbal fou l'espina.
No és ara verbal la cuirassa,
la por ni la fugida.
No ho serà el comiat,
el buit ni la fal·lera.
No verbal és
aquest silenci a brams.
No verbal és
aquesta mà que sentim
i no ens toca
perquè va travessar
pell, cor i carn.
No verbal serà
la memòria tota,
llenguatge únic
on florirà, bell,
el teu record.
No pot ser verbal
tanta absència,
ni l'enyor,
ni el teu nom.
No verbal, de tan ple,
perdrà pes el poema

que, al rabeig del cos,
mai no t'escriuré.

Josep Porcar

2 de gener de 2013